

Քիւն են պատրաստուած նրանք թաւանկ են վեց զինքաններն և հաւաքուած են Իփեքի շուրջը, պատէհներէ պատակով իրանց հրամանատարներէրց, որպէս զի թիւբքերի զէմ վերականկերանց պատերազմական գործողութիւնները:

— Քիւբքեան շատ սուր կերպով է քննապատու կոմս Իերնտուրի առաջաբեր:

ԱՅՑ ԳՐԻՔԻ ՏՕՆԻ ԱՐՁԱՎԱՆՔԸ ԹԱԻՐԻԶՈՒՄ

Թաւրիկ 11 օգոստ. Ամբողջ ամիսներն է, ինչ կողիակս, Տաճկաստանի ու գաղտնիքերի հայ մամուլը զբաղուած է հայ տպագրութեան 400-ամեակն և ստաների զիտուի 1500-ամեայ յօբիւանի խնդրով, ամբողջ ամիսներն է, ինչ ողջ հայութիւնը մտածուած է այս կամ այն կերպ յանգեցանքին այդ իմպակտս որ հոյակապ տօնը, այն ինչ Պարսկաստանի հայութիւնը, մասնաւորապէս Թաւրիկի, որ պարսկահայ իրականութեան մէջ պատկանողի դեր է կատարել կրթական-կուլտուրական ապագիւրդը, զիտու ևս խուլ մարդու նման անտարբերութեան անուշ քնի մէջ է: Թաւրիկի այն ինտելիգենցիան, որ հողաբարձակ ընտրութիւններէ ժամանակ իր օրգանն ողջ էջերը ցնում է հայոյնանքներով, այն թեմական խորհուրդը (բաղկացած մի ստաւթերեց ն. քաղաքագրից), որ ոչինչ չի ինչպէս անուշ պատաններ ձեռքից չիտրելու ու շարունակ ուշադրութիւն հրաւիրելու կարապետ Եպիսկոպոսի օրօք անգործութեան մասնաւոր առաջնորդարան կոչող հաստատութեան վրայ, վերջապէս այն մարզիկի, որոնք չմտադան տնտեսուի, «Մշակի» յօբիւանք աւելի միջոցը, փող հաւաքելու նրա համար. դրանցից և ոչ մէկը չիորոշեց նախանձեռնող հանդիսանալու 400-ամեակին և 1500 ի տունախմորութեան: Միթէ մեռել է հետաքրքրութիւնը մեր մէջ, թէ մեզ համար մէ Արամեան դպրոցի 60-ամեայ յօբեանք տօնելու աւելի կենսական ու էական նշանակութիւն ունի, քան մի համազգային յօբիւանքի տօնումը:

Հարց պարզ կը լինի, եթէ ակնարկենք, որ հայ գրքի տօնով զբաղուելը որ մէջ պա կամ նրա համար ոչ մի շահագիտական բան չի պարունակուում:

Ուրիշ բան է հոգաբարձական ընտրութիւնը, այդտեղ ստամոքսի խնդիր կայ:

Անս թէ ինչու Թաւրիկը այսքան ուշացու, ահա թէ ինչու նա մինչ օրս մնաց այդ դատապարտելի լուսութեան մէջ: Ամսիս 9-ին անակրկիտ կերպով

Թաւրիկի հասարակութիւնը հրաւիրուած է խորհրդակցական ժողովի այստեղ լոյս տեսնող մի գաւառական թեքթի՝ «Ղարազար»-ի (Նախկին ԱՂազար) ամառգրի) խմբագրութեան կողմից: Տեսք, ընթերցող, ինչ օրի են հասել Թաւրիկցիքը, որ մի գաւառական թեքթի է նրան յիշեցնում իր պարտականութիւնը:

Ինչ և է, ամսի 10-ին կենտրոնական դպրոցի սրահում տեղի է ունենում որոշած ժողովը: Շնչանք, որ ներկայ է նաև անմահ Հ. Առաքելանը, որը հեր է Թաւրիկում, նրա կողմից բազմի է «Մշակի» թղթակից Հակոբեանի ժողովի բացման սովորական ձևականութիւնից յետոյ նախաձեռնողները առաջարկում են ընտրել Նախագիտ. Առաջարկում են զօր: Սարգսին, մի երկու ձայն Առաքելեանի անունին են տալիս, հանդիսակցաները նորից զօր. Սարգսն են կանչում նորից նախկին ձայնը՝ Առաքելեան, բայց այս անգամ մեծ մասը պիղքում է առաջին վրայ: Գուցէ կարճեմար արձանագրելու այդ բայց արևոր ենք գտնում, նկատի ունենալով Առաքելեանի անձնաւորութիւնը, որին ընտրելով Թաւրիկցիքը հռոպացում էին, որ էստեղ քո նախագահելու տեղը չի, որ դու Հ. Առաքելեանին ես: Այդ առաջին «համակրական» ցոյցն է այսպէս ինչ հրապարակախօսին ուղղած:

Ժողովի նպատակը շատ պարզ էր — խորհրդակցի, թէ Թաւրիկը կամ ատրպատական ինչպէս պէտք է վերաբերել թեպի համազգային մի տօնի, ինչպիսի մասնակցութիւն պիտի ցոյց տայ. սակայն յարմար ժամանակ էր և «Մշակի» անմահ խմբագրը փորձում էր անտարացի, թէ ելնիմարի որոշումը ընդունելով է արդէն ամբողջ հայութեան կողմից, թէ պարսկահայը ոչ մի օգուտ չունի գրական ֆոնդից, մի խօսքով անդի տօնով է այն բոլորը, ինչ որ մինչև հիմա «Մշակն» է որոնում: Հանդիսակցաներից մէկը կանուղ է «Երիթից» չորուած էք պ. Առաքելեան, բայց նախագանը, երկի չուղենալով խաթրին կպչել, ոչ մի նկատողութիւն չունում, մինչև որ վերջում է, «համակրական» ձառք Այնուհետև ժողովը չորուելով բուն նիւթից առանց որոշ եղրակցութեան զարու ցրում է:

Եթէ հաւատանք եպ. Կարապետի ազգաբարութեան՝ շուտով առաջնորդարանը նոր ժողով կը գումարի, կը կարգայ Կաթողիկոսի կոնգրակը և այն ժամանակ թոյլ կը տայ Թաւրիկի հայերին մտածելու հայ տպագրութեան յօբիւանք տօնելու մասին, իսկ եթէ հիմն-ներ անցնելիս փորձերի վրայ, ապա այդ անյետաձգելի ժողովը անկակած տեղի կունենայ այն ժամանակ, երբ արդէն ամեն:

քը վերջացրած կ'ինեն յօբիւանական հանդէսները: Բայց մի զիտու, զուցէ «Ղարազարի» խմբագրութեան պատակը խելիքի բերի մեր զանգագալարած առաջնորդարանի այսօրս մի վարիչներն:

Արշամ

ԹԻՒՐԿԱՆԱՅ ԹԵՐԹԵՐԻՑ

Մեցիի երկազորմներու արտեր կը ծախսից

Մուշի առաջնորդ և Ներսէս եպ. Խարախանահան հետեւելը կը հետազոյց պատրիարքարանի.— Երկրագործական զբաղատան պարտք ունեցող զիւրցիք թշուա ժողովներն արտերը մէկ քանի շարաթէ ի վեր կը ծախսին, իրենց պարտքին փոխարէն: Չէին բաւեր հին ըէժիմի օրով անոց ներկայ կ'ըսած հարատեսութիւններն ու թշուաութիւնը, հիմակ ալ իրենց միակ ապրուստի միջոցը երկող հողերին կը զբըլին, որով կը ստիպուին ընտանիքով ուրիշ տեղեր գաղթիլ, ինչ որ պատճառ պիտի ըլլայ մուրցիկներու շատանալուն: Այնէ զատ, կարամատութեան անհոգութեան պատճառով, այս օրերն կ'ազատարտու աւերներ կը գործեն և հազարաւոր կենդանիներ կը ստոնին: Յանուն արդարութեան կը խնդրեն որ հաւատարիմ և աշխատասէր զիւրցիք ժողովրդեան սա զժբախտ վիճակը լըջօրէն նկատի առնին և երկու տարւան համար երկրագործ ժողովրդեան հողերու վաճառուը յետաձգի:

«Լայիբու դոնիք»

«Լկվանթ չէրալո» հայ թերթերէն կը քաղէ Մուշի և Պիթիլիսի առաջնորդներուն կողմէ զրկած տեղիկութիւնները, որոնք Հայաստանի մէջ գործած քաղմութիւն ունինք կը գումէին: «Լկվանթ չէրալո» որ շահարուստ ոճով էր պատկարակ շայաստանի մէջ գործած խժոյճութիւնները «Լայիբու Իժմոց» կանուղէ Անտառուին և կ'աւելցնէ. «Իբուրտ աւազակները և աւազակագետները քաղաքուած իրենց անպատիժ մեռլուն, օրէ օր կը մեծցնեն իրենց յանդուութիւնը»:

Անկեսայի Հայոց Ա. Հայրապետ եւ Օրմանեան արհեստակցոյս

Անկեսատոյ գաղբեր կը տեղիկանարք թէ վեհ. կաթողիկոսը յատուկ կոնգրակ մը զրկելով Պատրիարքարան կը հարցնէ թէ ինչ է պատճառը որ Օրմանեան Արք. կարգիկի կրօնաբարդութիւններ կատարել է կը հրամայէ ազատ թողուլ Ն. Սրբապետութիւն՝ մասնակցելու կրօնական գաղտամանց: Հարմանարի է որ Ս. Պատ-